

यामि कीदृशीम् । अग्रेयज्ञियां तनूं लौकिकदाहपाकादि-
हेतुरयज्ञिया तनूः । अरणिरूपा तु या यज्ञार्हा शान्त-
योनिं दाहप्रकाशाद्यनभिव्यक्त्या शान्तामग्न्युत्पादकत्वेन योनिश्च
शमीगर्भं शमीवृक्षे वेष्टिताश्चत्यवृक्षजन्यत्वेन शमीगर्भमीदृशाम-
रणिं अग्नये प्रजनयितवे अग्रेरुत्पादनार्थं सम्भरामीति पूर्व-
चान्वयः ॥

कल्पः । “यो अश्वत्यः शमीगर्भः । आरुरोह त्वे सचा । तन्ते
हरामि ब्रह्मणा [८] । यज्ञियैः केतुभिः सह” इति । शमी-
गर्भस्याश्वत्यस्य अरणी आहरतीति अर्थक्रमादयं मन्त्रः पूर्व-
भावी द्रष्टव्यः । न ह्याहरणमन्तरेणाभिमन्त्रयितुं शक्यते ।
हे अरणे त्वे त्वयि निमित्तभूतायां सत्यां शमीगर्भे । योऽश्वत्यः
स च तया शम्या समवेत आरुरोह समारुह्य प्रवृद्धः तं ता-
दृशमश्वत्यं ते त्वदर्थं ब्रह्मणा मन्त्रेण यज्ञियैः केतुभिः यज्ञार्है-
र्लाञ्छनैरभिमन्त्रणादिवक्ष्यमाणसंस्कारैश्च सह हरामि । यज्ञ-
भूमावानयामि ॥

कल्पः । “यन्त्वा समभरं जातवेदः । यथा शरीरं भूतेषु
न्यक्तम् । स सम्भृतः सीदः शिवः प्रजाभ्यः । उरुन्नो लोकमनु-
नेषि विद्वान्” इति । सम्भृत्य निदधाति । हे जातवेदः यं त्वा
त्वामृत्विजः समभरन् सम्भारयुक्तः कृतवन्तः कीदृशं त्वां
भूतेषु प्राणिषु यथाशरीरं तत्तच्छरीरमनभिक्रम्य तमौदर्या-
ग्निरूपेण निगूढं स तादृशस्त्वं सम्भृतः सम्भारैर्युक्तः प्रजाभ्यः
शिवः प्रजानां सुखप्रदो भूत्वा सीद इह देवयजनस्थानमु-